

LANDINFO

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Respons

Etiopia: Politisk utvikling i 2018

- Innledning
- Bakgrunnen for de politiske endringene
- Politiske endringer i 2018
- Sikkerhetsmessige utfordringer
- Veien videre og betydningen av valget i 2020

Innledning

De politiske endringene som har funnet sted i Etiopia i 2018, har vært skjellsettende. Trolig vil året gå inn som en milepæl i nyere etiopisk historie, på linje med 1974 da keiseren ble fjernet fra makten ved et militærkupp og 1991 da Ethiopian People's Democratic Front (EPRDF) gikk seirende ut av kampen mot Dergen. Det er imidlertid en viktig forskjell. I motsetning til i 1974 og 1991 har dagens endringer ikke kommet etter en voldelig omveltning, men etter en politisk prosess internt i EPRDF, som så langt har gått fredelig for seg.

Denne responsen vil først gi en kortfattet bakgrunn for hva som har ført til EPRDFs kursendring, og deretter gjøre rede for de viktigste reformene i retning av økt demokratisering og større politisk frihet.¹

Mens reformprosessen har pågått, har det imidlertid avtegnet seg nye utfordringer for Etiopia. De alvorligste synes å være knyttet til skjerpede motsetninger mellom landets etniske grupper. Et annet viktig spørsmål er i hvilken grad de som har mistet makt og innflytelse gjennom reformene, vil bruke udemokratiske midler til å destabilisere landets nye ledelse. Avslutningsvis vil vi peke på de viktigste motsetningsforholdene i dagens Etiopia og betydningen av det kommende valget i 2020.

Responsen baserer seg på ulike skriftlige kilder og møter med ulike samtalepartnere under et opphold i Addis Abeba 8. – 12. oktober 2018. Det må i denne sammenhengen bemerkes at det etter de politiske endringene i Etiopia har blitt mye bedre tilgang på informasjon, og at kilder i Addis Abeba under det nevnte oppholdet uttalte seg mye friere enn under tidligere møter.

Bakgrunnen for de politiske endringene

Protestdemonstrasjoner

Det er ikke alltid like lett å peke ut den viktigste driveren når en historisk endring finner sted i samtid. I Etiopias tilfelle er det likevel liten tvil om at de omfattende protestdemonstrasjonene har vært avgjørende

---

¹ Den politiske utviklingen i Somali-regionen er gjort rede for i egen respons (Landinfo 2018b)

for de endringene som har funnet sted i 2018 (Gardner 2018). Den følgende redegjørelsen er basert på to notater Landinfo har skrevet om protestdemonstrasjonene fra 2014 til 2018 (Landinfo 2016 og 2018a).

Protestdemonstrasjonene startet i 2014 i Oromia blant oromoene. De rettet seg i første rekke mot den såkalte Masterplanen for Addis Abeba. Etiopias hovedstad ligger i delstaten Oromia. Planen skulle legge til rette for utvidelse av byen inn i områder tilhørende Oromia. Mange oromoer oppfattet at myndighetene med denne planen tok seg til rette i Oromia og ikke hadde inkludert lokalbefolkningen i planarbeidet. I januar 2016 ble planen trukket tilbake.

Til tross for myndighetenes tilbaketog, fortsatte protestene. Det skyldtes flere forhold. Blant dem var måten myndighetene håndterte protestene på. Mange av de protesterende ble skutt og drept i møte med politi, og flere tusen ble fengslet for kortere eller lengre tid. Demonstrantene ble derfor mer og mer opptatt av å fordømme politiets brutale framferd og kreve løslatelse av de fengslede. Etter hvert rettet protestene seg også i økende grad mot regimet i seg selv, med krav om demokratisering og mot Tigrayan Peoples' Liberation Front (TPLF) og tigreanernes uforholdsmessige sterke stilling innen EPRDF og føderasjonen som helhet.²

Inntil 2016 var det bare oromoene som demonstrerte. I august 2016 kom så amharene på banen. Også i Amhara startet protestene med en lokal sak, som vil si en grensetvist med Tigray. Etter hvert fikk protestene samme profil som i Oromia, hvor demonstrantene fordømte regimet for å være brutalt, autoritært og udemokratisk, og for at tigreanerne hadde for stor makt og innflytelse.

Protestene opphørte oktober 2016 etter at myndighetene hadde innført unntakstilstand. Men etter at den ble opphevet i august 2017, brøt protestene løs igjen med uforminsket styrke både i Oromia og Amhara. Dette brede og folkelige engasjementet mot regimet i de to mest folkerike delstatene utgjorde utvilsomt et sterkere og sterkere press mot makthaverne ved utgangen av 2018.

Intern maktkamp i EPRDF

Da statsminister Meles Zenawi fra TPLF døde i 2012, hadde han i flere år vært den ubestridte lederen i EPRDF. Hans etterfølger, Hailemariam Desalegn fra SEPDM, ble ansett som en overgangsfigur uten egen maktbase, og som bare ville sitte inntil man innen EPRDF ble enige om hvor det maktpolitiske tyngdepunktet innen koalisjonen skulle ligge. Uenigheten har dreid seg både om hva en rettferdig fordeling av makt og innflytelse mellom de ulike folkegruppene burde være, og om ideologi og politisk kurs. Etter alt å dømme har kampen primært foregått mellom reformkrefter knyttet til ODP og den gamle garden i TPLF. I denne maktkampen synes reformkreftene i ODP å ha styrket sin stilling på bakgrunn av protestdemonstrasjonene. Det kunne man ane allerede da Lemma Megersa ble ny president i Oromia i september 2016³ (Gardner 2018).

Ved utgangen av 2017 befant Etiopia og EPRDF seg i en kritisk situasjon. Erkjennelse av at situasjonen var slik, kom blant annet til uttrykk i en uttalelse fra EPRDFs eksekutivkomite, som ellers ikke har for vane å røpe mye om hva som foregår i komiteen. I uttalelsen het det at samarbeidet mellom de fire partiene i koalisjonen i økende grad var preget av mistillit og mistenksomhet (Addis Standard 2017). Flere tegnet på denne tiden et dystert bilde av situasjonen i landet, blant dem etiopiakjenneren gjennom

---

² EPRDF er en koalisjon av fire partier som alle er basert i ulike etniske grupper: Tigrayan Peoples' Liberation Front (TPLF), Amhara Democratic Party (ADP), Oromo Democratic Party (ODP) og Southern Ethiopian People's Democratic Movement (SEPDM). Internt i koalisjonen har TPLF siden dannelsen i 1988 hatt en dominerende stilling fordi de var militært sterkest ved avslutningen av borgerkrigen i 1991. Denne stillingen hadde de til tross for at tigreanerne utgjør bare 6 % av den etiopiske befolkningen, mens oromoene og amharene utgjør henholdsvis 34 og 27 %.

³ Lemma Megersa tilhører samme reformvillige fløy innen ODP som statsminister Abiye. Se for øvrig Landinfo, 2018a, s. 13.

40 år, Rene Lefort. Han pekte på faren for borgerkrig og oppløsning av føderasjonen, med mindre EPRDF kom demonstrantene i møte og var villige til å sette en ny kurs for landet (Lefort 2017).

Politiske endringer i 2018

Det kom likevel uventet på de fleste da statsminister Hailemariam Desalegn under en presskonferanse 3. januar 2018 annonserte at politiske fanger ville bli løslatt, og at dette tiltaket var del av en større pakke reformer med sikte på nasjonal forsoning og å styrke demokratiske prosesser (Addis Standard 2018a).

Statsministerens kunngjøring tente mange forhåpninger. Grunn til uro ble det derimot da Hailemariam måneden etter kunngjorde at han ville gå av som statsminister, og det like etterpå ble innført unntakstilstand. Uvissheten var stor inntil den 41 år gamle oromoen Abiye Ahmed i april ble utnevnt til ny statsminister. Valget av ham avklarte for det første at oromoene hadde styrket sin stilling innen EPRDF. For det andre var det vel kjent at Abiye tilhørte et yngre sjikt av reformvillige innen ODP, slik som Lemma, som allerede satt med makten i Oromia. Abiye viste umiddelbart stor handlekraft og skuffet ikke dem som håpet på reformer (Landinfo 2018a, s. 20).

I det følgende blir det gitt en oversikt over de viktigste politiske endringene fra januar 2018 fram til i dag. Endringer i Somali-regionen er redegjort for i egen respons (Landinfo 2018b).

Løslatelse av politiske fanger og oppgjør med overgrep i fengslene

Arrestasjoner og rettsforfølgelse var midler det etiopiske regimet brukte for å bringe opposisjon og kritiske røster til taushet. Ved utgangen av 2017 satt et større antall framtrepende opposisjonspolitikere, kritiske journalister og bloggere fengslet sammen med aktivister fra protestdemonstrasjonene. Etter statsministerens kunngjøring i januar ble de første løslatt. Flere og flere ble etter hvert satt fri, og i løpet av sommeren var de fleste, om ikke alle, løslatt. Da Landinfo besøkte Etiopia i oktober, kjente ingen av våre samtalepartnere til politiske fanger som fortsatt satt fengslet. I juni vedtok parlamentet et amnesti for alle de som hadde vært domfelt og nå løslatt. Dessuten ble tiltaler som var tatt ut, frafalt (Addis Standard 2018b).

Statsminister Abiye har ved flere anledninger beklaget overgrep og tortur som fanger har blitt utsatt for i etiopiske fengsler, og lovet at de ansvarlige vil bli stilt til ansvar. I november 2018 ble 63 offentlige tjenestemenn, hvor de fleste tilhørte politi og sikkerhetstjeneste, arrestert, anklaget for brudd på menneskerettigheter og for korrupsjon. Landets riksadvokat gjorde kjent at flere av dem var mistenkt for overgrep mot fengslede som omfattet blant annet tortur, voldtekter og drap (Addis Standard 2018d). Amnesty hilste disse arrestasjonene velkommen, og uttalte at dette var et første og viktig steg mot et rettsoppgjør med dem som har stått for omfattende overgrep gjennom flere år (Amnesty International 2018). I tillegg er flere ledende tjenestemenn i politi og sikkerhetstjeneste byttet ut (Meseret 2018).

Det må i denne sammenhengen også nevnes at det beryktede fengslet Maekelavi ble stengt i 2018. Myndighetene har bestemt at det skal gjøres om til museum som skal vise hvilke miserable forhold fangene levde under, og den brutale behandlingen de ble utsatt for (Addis Standard 2018a).

Forbudte partier

I 2009 innførte Etiopia en anti-terrorlov. Med denne som grunnlag ble de ulovlige opposisjonspartiene Oromo Liberation Front (OLF), Ogaden National Liberation Front (ONLF) og Ginbot 7 definert som terrorgrupper. Enhver befatning med disse partiene kunne derfor gi grunnlag for strafforfølgelse. Mange av de som satt fengslet på politisk grunnlag, var blitt anklaget for å ha tilknytning til disse partiene.

I juli 2018 kunngjorde etiopiske myndigheter at disse tre partiene ikke lenger var å anse som terrorgrupper (Addis Standard 2018b). Samtidig ble de invitert hjem fra eksil og oppfordret til å delta i landets politiske liv. Lederne av alle de tre nevnte partiene har nå vendt tilbake og opprettet virksomhet i Etiopia. Under besøket til Etiopia i oktober 2018 hadde Landinfo samtaler med representanter fra OLF og Ginbot 7.

Respons Etiopia: Politisk utvikling i 2018

Medier

Etiopiske medier har vært under streng kontroll av myndighetene, og regimekritiske medier og nettsteder basert i diasporaen vært systematisk blokkert for å hindre tilgang i Etiopia (Skjerdal 2014, s. 27). I juni åpnet myndighetene 264 nettsteder og blogger som tidligere hadde vært blokkert, og ga samtidig adgang for tv-signaler fra Oromo Media Network (OMN) og Ethiopian Satellite Television (ESAT). I den forbindelse ble det uttalt fra myndighetene at fri flyt av informasjon er avgjørende for å ha en engasjert og ansvarlig folkemening (Reporters Without Borders 2018).

Revisjon av lovverk

I juni nedsatte etiopiske myndigheter komiteen «The Legal and Justice Affairs Advisory Council». Den etiopiske riksadvokaten uttalte i den forbindelse at komiteen har som oppgave å vurdere eksisterende lover som kan ha begrensende virkninger på det politiske rommet, og pekte spesielt på anti-terrorloven og loven som regulerer virksomheten til frivillige organisasjoner. Dessuten skal komiteen generelt vurdere i hvilken grad dagens lover er i overensstemmelse med landets konstitusjon. Komiteen var forventet å legge fram forslag til endring av de to nevnte lovene i løpet av 2018, men det er ennå ikke kommet noe forslag til parlamentet (Ethiopian News Agency 2018).

Forhold for opposisjonen

Den politiske opposisjonen i Etiopia består i dag både av partier som har vært virksomme og deltatt i valg gjennom flere år, og partier som nylig har vendt tilbake fra eksil (se ovenfor under avsnittet om forbudte partier). Statsminister Abiye har hatt møter med representanter fra alle opposisjonspartiene hvor han har oppfordret dem til å bygge sterke partier som kan delta i kommende valg. Han har understreket at Etiopia vil være tjent med en sterk opposisjon som kan utfordre regjeringen, og konkurrere om makten i valget som er planlagt å finne sted i 2020 (Landinfo 2018a, s. 20).

Landinfo hadde under besøk til Addis Abeba i oktober møter med representanter fra opposisjonspartiene Blue Party, Oromo Federalist Congress (OFC), OLF og Ginbot 7. Alle uttrykte sin tilfredshet med situasjonen, selv om de kunne ønske noe mer tid til å forberede valgkampen fram mot 2020. Representanten for Ginbot 7 uttrykte imidlertid at det viktigste for ham ikke var å vinne valget, men at valget ble fritt og rettferdig, og at det ville være den største seieren for Etiopia.

Sikkerhetsmessige utfordringer

Den nye politiske ledelsen i Etiopia står overfor mange utfordringer i tiden som kommer. Blant dem er å skaffe arbeidsplasser til en raskt økende befolkning. Til tross for solid økonomisk vekst de senere årene er arbeidsledigheten stor, og særlig i den yngre delen av befolkningen som har fått utdanning. Etter Landinfos oppfatning kan forventninger som ikke blir innfridd på det økonomiske og sosiale området, på sikt gi grobunn for uro. Denne vurderingen bygger på vår oppfatning om at de tidligere protestdemonstrasjonene også var drevet av sosial og økonomisk misnøye.

De viktigste sikkerhetsmessige utfordringene på kortere sikt synes imidlertid å være knyttet til etniske motsetninger. Samtidig med den politiske endringsprosessen har det brutt ut voldelige konflikter langs etniske skillelinjer flere steder i landet og som har berørt et stort antall personer. Disse konfliktene er av to slag. Det ene er grensekonflikter mellom regionalstatene og det andre er angrep på personer som oppholder seg i annen regionalstat enn der de etnisk sett hører hjemme.

Grensekonflikter

Den første store konflikten av dette slaget brøt ut i desember 2016 på grensen mellom Oromia og Somali-regionen. Siden den gang har det vært flere større og mindre sammenstøt hvor flere har blitt drept og som har ført til rundt en million internt fordrevne i området (OCHA 2018).

En lignende konflikt oppsto i perioden mai – juni 2018 på grensen mellom Oromia og Southern Nations, Nationalities and Peoples Regional State (SNNPR) mellom oromoer fra Guji i Oromia og gedeoer fra

SNNPR. De voldelige sammenstøtene førte til flere hundre drepte og opp mot en million internt fordrevne (OCHA 2018).

Felles for disse to konfliktene er at de har røtter langt tilbake i tid. I hovedsak har det dreid seg om lokale konflikter mellom jordbrukere og husdyrholdere om beite og vann. Disse har med jevne mellomrom brutt ut i voldelige sammenstøt, men aldri i et slikt omfang som man nå har sett.

En tredje etnisk konflikt har brutt ut i et grenseområde mellom Oromia og delstaten Benishangul-Gumuz. Sammenstøtene har skjedd mellom gumuzer og oromoer og har resultert i opp mot 70 000 internt fordrevne (Tasfaye & Yimer, 2018)

Lignende konflikter finnes også andre steder i landet, slik som mellom sidamaene og wolaytaene i SNNP (Davison, 2018) og mellom amharer og tigreanere i Wolqayt på grensen mellom Amhara og Tigray (Landinfo 2018a, s. 9). Disse konfliktene har skapt spenning og ført til mindre sammenstøt i de nevnte områdene. De har potensial for å bli mer omfattende og føre til at større grupper kan bli internt fordrevne. Men så langt har det ikke skjedd.

Etnisk motiverte overgrep

På den tiden da de omfattende protestene pågikk, som vil si fra 2014 til 2018, så man flere tilfeller av angrep på personer som oppholdt seg i et område hvor vedkommende etnisk sett ikke hørte hjemme. En gruppe som var utsatt, var studenter. Drap og overgrep ble blant annet utført mot tigreanske studenter ved universiteter i Amhara og mot amhariske og oromiske studenter ved universiteter i Tigray (Berhane 2017; ESAT 2017). Dessuten hendte det at eiendommer og forretningsvirksomheter tilhørende personer som ikke hørte hjemme etnisk sett der de oppholdt seg, ble satt i brann (Landinfo 2018a, s. 16 – 17).

Hendelsen av dette slaget som har vakt størst oppsikt den senere tid, fant sted i Burayu i Oromia. I løpet av helgen 14. - 16. september 2018 ble personer som tilhørte de etniske gruppene Dorze, Gamo, Wolyata, Gurage og Silte og som var bosatt i byen, angrepet. Husene deres ble satt i brann, mer enn 20 ble drept og flere tusen flyktet og tok tilflukt i Addis Abeba (Addis Standard 2018c).

Mange av dem som ble utsatt for disse angrepene, forlot hjemstedene sine og søkte tilflukt der de etnisk sett hørte hjemme. Myndighetene har imidlertid flere steder iverksatt tiltak for å gjøre det mulig å vende tilbake, for eksempel slik at studenter trygt kunne gjenoppta sine studier (Landinfo 2018a).

Årsaker til sammenstøtene

Det er grunn til å spørre om hvorfor man har fått disse etniske konfliktene samtidig med den politiske endringsprosessen som har gått i retning av mer demokrati og åpenhet. Bildet er åpenbart sammensatt, og ulike lokale forhold ligger bak de enkelte konfliktene. Etter Landinfos oppfatning er det imidlertid to viktige generelle forutsetninger for det nye konfliktbildet. Flere observatører beskriver det som har skjedd, med metaforen om lokket som blir tatt av trykkokeren. I denne betraktningen legges det til grunn at EPRDF med manipulerende og undertrykkende midler de senere årene har holdt lokale konflikter og misnøye nede. Under årene med protester ble regimet utfordret og gradvis svekket. Den nye statsministeren gikk et skritt videre når han tok avstand fra regimets undertrykkende karakter og signaliserte at de som hadde begått overgrep, ville bli stilt til ansvar. Det åpnet seg da et rom hvor folk følte at de nå endelig turte å framføre sine krav, også med voldelige midler (Aalen 2018).

En annen forutsetning som blant annet Rene Lefort har gjort oppmerksom på, er at det mange steder har oppstått maktvakuum som svekket evnen til å holde lov og orden. Det skyldtes at lokale makthavere mistet legitimitet etter hvert som deres overordnede mistet sin. Flere steder ble lokale ledere med ansvar for lov og orden rett og slett presset ut av stillingene sine av lokalbefolkningen. Lokale væpnede grupper, både politisk motiverte, men også kriminelle elementer, fikk dermed friere spillerom (Lefort 2018b).

Dessuten har det blitt pekt på at krefter som ønsker å diskreditere landets nye ledelse, kan ha utnyttet situasjonen. Så langt har det etter hva Landinfo kan se, ikke vært avdekket tilfeller hvor motstandere av Abiye har igangsatt eller oppfordret til etnisk motiverte angrep. Men representanter for flere

opposisjonspartier mener å vite at det har kommet både penger og våpen utenfra til parter som har vært involvert i disse konfliktene (kilde A; kilde B; kilde C, møter i Addis Abeba november 2018). Samtidig har kritikere av Abiye anklaget ham for ikke å ta ansvar for sikkerheten til landets befolkning, at hans politikk kan føre til borgerkrig og at føderasjonen i ytterste konsekvens kan falle fra hverandre.

Veien framover og betydningen av valget i 2020

Etter Landinfos oppfatning representerer de etniske motsetningene den største trusselen mot sikkerheten til befolkningen og landets stabilitet i tiden framover. Flere representanter for opposisjonspartier og en fremtredende blogger som Landinfo møtte under sitt besøk i Etiopia i oktober 2018 (kilde A; kilde B; kilde C; kilde D), uttrykte bekymring for det de kalte etnifisering av det etiopiske samfunnet. Med det mente de en utvikling hvor ulike interesser i økende grad blir identifisert som etniske motsetninger. Det er videre et faktum at politisk mobilisering og politiske partier for tiden i hovedsak skjer på etnisk grunnlag, både på lokalt og føderalt nivå, med sikte på å styrke egen gruppes posisjon vis-à-vis andre grupper. Etnisk rivalisering skjer også innen EPRDF, og som nevnt ovenfor, har oromoene og ODP styrket sin stilling i koalisjonen på bekostning av tigreanerne (Aalen 2018).

Den politiske dragkampen innen EPRDF dreier seg imidlertid også om ideologiske spørsmål. I den sammenhengen har de reformvennlige kreftene med statsminister Abiye i spissen uten tvil vunnet fram. Likevel gjenstår mye både i oppgjøret med regimets autoritære karakter og i arbeidet med å forankre en mer demokratisk praksis.

Den første store testen på hvor stabilt Etiopia er, og i hvilken grad de demokratiske reformene har funnet fotfeste, vil etter Landinfos oppfatning komme ved valget i 2020. Når det gjelder valgkampen, blir det interessant å se hvordan velgernes oppmerksomhet fordeler seg på etniske motsetninger versus spørsmål av mer ideologisk karakter. Det mest avgjørende synes likevel å være hvordan valget blir gjennomført. Ved tidligere valg har EPRDF som regel vunnet overlegent, men samtidig blitt beskyldt for valgfusk og for å ha stukket kjepper i hjulene for opposisjonspartiene. Gjennomføringen vil derfor få stor oppmerksomhet. Hvis alle involverte parter etter valget er enige om at valget ble gjennomført på en fri og rettferdig måte, er det grunn til å tro at partene vil akseptere utfallet og at grunnlaget blir lagt for fredelige tider. Skulle det derimot komme beskyldninger om uregelmessigheter, er sannsynligheten stor for omfattende uro i landet.

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

- Aalen, L. (2018, 5. desember). *Etiopias etniske konflikter veks i omfang og styrke*. Oslo: Fellesrådet for Afrika. Tilgjengelig fra <http://www.afrika.no/artikkel/2018/12/05/etiopias-etniske-konflikter> [lastet ned 9. januar 2019]
- Addis Standard (2017, 17. desember). EPRDF says mistrust and suspicion rife within party. *Addis Standard*. Tilgjengelig fra <http://addisstandard.com/news-eprdf-says-mistrust-and-suspicion-rife-within-party-current-crisis-due-to-weakness-of-the-executive/> [lastet ned 8. januar 2019]
- Addis Standard (2018a, 3. januar). Ethiopia to close down notorious prison, to release all political prisoners. *Addis Standard*. Tilgjengelig fra <http://addisstandard.com/breaking-ethiopia-close-notorious-prison-release-political-prisoners/> [lastet ned 8. januar 2019]
- Addis Standard (2018b, 28. juni). Ethiopian parliament passes amnesty bill into law. *Addis Standard*. Tilgjengelig fra <http://addisstandard.com/news-ethiopian-parliament-passes-amnesty-bill-law/> [lastet ned 8. januar 2019]
- Addis Standard (2018c, 17. september). More than twenty three killed in an spate of mob attack in Burayu. Thousands displaced. *Addis Standard*. Tilgjengelig fra <http://addisstandard.com/news-more-than-twenty-three-killed-in-a-spate-of-mob-attack-in-burayu-thousands-displaced/> [lastet ned 9. januar 2019]
- Addis Standard (2018d, 16. november). Ethiopia crackdown on corruption, human right abuses. Everything you need to know. *Addis Standard*. Tilgjengelig fra <http://addisstandard.com/analysis-ethiopia-crackdown-corruption-human-right-abuses-everything-need-know/> [lastet ned 8. januar 2019]
- Amnesty International (2018, 12. november). *Ethiopia: Arrest of dozens of security officials a first step towards accountability*. London: Amnesty International. Tilgjengelig fra <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/11/ethiopia-arrest-of-dozens-of-security-officials-a-first-step-towards-accountability/> [lastet ned 8. januar 2019]
- Berhane, D. (2017, 13. desember). Student murders, ethnic tension in Ethiopian universities. *Horn Affairs*. Tilgjengelig fra <https://hornaffairs.com/2017/12/13/student-murders-ethnic-tension-ethiopian-universities/> [lastet ned 9. januar 2019]
- Davison, W. (2018, 14. juni). Deadly violence hits Hawassa as protesters call for Sidama state. *Ethiopia Observer*. Tilgjengelig fra <https://www.ethiopiaobserver.com/2018/06/14/deadly-violence-hits-hawassa-as-protesters-call-for-sidama-state/> [lastet ned 9. januar 2019]
- ESAT, dvs. Ethiopian Satellite Television and Radio (2017, 11 desember). Ethiopia: Ethnic clashes in universities claim lives, disrupt classes. *ESAT*. Tilgjengelig fra <https://ethsat.com/2017/12/ethiopia-ethnic-clashes-universities-claim-lives-disrupt-classes/> [lastet ned 9. januar 2019]
- Ethiopian News Agency (2018, 29. juni). Advisory Council established to improve justice system. *Ethiopian News Agency*. Tilgjengelig fra <https://www.ena.et/en/2018/06/29/advisory-council-established-to-improve-justice-system/> [lastet ned 9. januar 2019]
- Gardner, T. (2018, 26. februar). *Etiopia: En radikal endring i det politiske landskapet*. Oslo: Fellesrådet for Afrika. Tilgjengelig fra <http://www.afrika.no/artikkel/2018/02/26/etiopia> [lastet ned 8. januar 2019]
- Landinfo (2016, 19. september). *Etiopia: Demonstrasjoner og protester blant oromobefolkningen fra april 2014 til mai 2016*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/03/Etiopia-Demonstrasjoner-og-protester-blant-orumobefolkningen-fra-april-2014-til-mai-2016.pdf> [lastet ned 28. januar 2019]
- Landinfo (2018a, 8. juni). *Etiopia: Protestdemonstrasjoner og politisk utvikling fra mai 2016*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/06/Etiopia-temanotat-Prottestdemonstrasjoner-og-politisk-utvikling-fra-mai-2016-DAP-08062018.docx.pdf> [lastet ned 9. januar 2019]

Respons **Etiopia: Politisk utvikling i 2018**

- Landinfo (2018b, 7. desember). *Etiopia: ONLF og reaksjoner fra myndighetene*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/12/Etiopia-respons-ONLF-og-reaksjoner-fra-myndighetene-07122018-Oppdatert.pdf> [lastet ned 9. januar 2019]
- Lefort, R. (2017, 22. oktober). "Ethnic clashes" in Ethiopia: setting the record straight. *Open Democracy*. Tilgjengelig fra <https://www.opendemocracy.net/ren-lefort/ethnic-clashes-in-ethiopia-setting-record-straight> [lastet ned 8. januar 2019]
- Lefort, R. (2018a, 21. august). Pacified politics or risk of disintegration? A race against time in Ethiopia. *Open Democracy*. Tilgjengelig fra <https://www.opendemocracy.net/ren-lefort/pacified-politics-or-risk-disintegration-race-against-time-in-ethiopia> [lastet ned 9. januar 2019]
- Lefort, R. (2018b, 21. november). "Leba! Leba!" Abiy inspires farmers' revolt in North Shoa village. *Ethiopia Insight*. Tilgjengelig fra <https://www.ethiopia-insight.com/2018/11/21/leba-leba-abiy-inspires-farmers-revolt-in-north-shoa-village/> [lastet ned 9. januar 2019]
- Meseret, E. (2018, 12. november). Ethiopia arrests 63 suspected of rights abuses, corruption. *AP News*. Tilgjengelig fra <https://www.apnews.com/09863def4f734e79bbecc6b3b09c8202> [lastet ned 8. januar 2019]
- OCHA, dvs. United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (2018, 17. august). *Ethiopia – Somali Region Inter-Communal Conflict*. Tilgjengelig via Reliefweb <https://reliefweb.int/report/ethiopia/ethiopia-somali-region-inter-communal-conflict-flash-update-number-1-17-august-2018> [lastet ned 9. januar 2019]
- Reporters Without Borders (2018, 25. juni). Ethiopian government unblocks 264 websites and blogs. *Reporters without Borders*. Tilgjengelig fra <https://rsf.org/en/news/ethiopian-government-unblocks-264-websites-and-blogs> [lastet ned 9. januar 2018]
- Skjerdal, T (2014, 12. juni). Etiopia: Media og journalistikk. *Oslo: Landinfo*. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/03/Etiopia-Media-og-journalistikk.pdf> [lastet ned 28. januar 2019]
- Tasfaye, E. & Yimer, S. (2018, 4. oktober). Tens of thousands flee Benishangul after Oromia border dispute flares. *Ethiopia Insight*. Tilgjengelig fra <https://www.ethiopia-insight.com/2018/10/04/tens-of-thousands-flee-benishangul-after-oromia-border-dispute-flares/> [lastet ned 9. januar 2019]

Muntlige kilder

- Kilde A, representant for opposisjonsparti, møte i Addis Abeba, 9. oktober 2018.
- Kilde B, representant for opposisjonsparti, møte i Addis Abeba, 9. oktober 2018.
- Kilde C, representant for opposisjonsparti, møte i Addis Abeba, 11. oktober 2018.
- Kilde D, fremtredende blogger, møte i Addis Abeba, 11. oktober 2018.

© Landinfo 2019

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.